

Alexandre Pushkin o Aleksandr Serguéievitx Puixkin (1799-1837)

Poeta rus, el més reconegut a Rússia de la seva època, visqué en una etapa convulsa durant el regnat de tres zars: Pau I, Alexandre I, i Nicolau I.

Fou un moment cabdal en la història de la cultura russa anomenada "edat d'or", barreja d'adaptacions de models occidentals, la seva influència, afegint el neoclassicisme i el conjunt de tot, genera una nova visió cultural però només a disposició de l'aristocràcia, l'única classe cultivada a Rússia i aquesta, al principi del segle XIX no es conforma en aquests models i cerca una manera d'expressar el pensament de l'individu, clarament preromàntic tot i ser conscient de la pobresa autòctona davant la riquesa de tradicions grecollatines i alemanyes d'occident.

Pushkin gaudí d'un bon moment quan Alexandre I, va reformar i millorar les universitats en benefici de tota la seva generació i accedí al món de les idees sociopolítiques i a la pura literatura, cosa impensable mig segle enrere.

Passada la invasió francesa, la seva desastrosa retirada i l'entrada d'Alexandre I a París, donarà per acabada aquella etapa liberal, però s'obtindrà l'accés de Rússia al concert europeu.

La seva generació descobrí valors morals i estètics que fins aleshores eren rebutjats però, temien perdre prestigi i privilegis; ja que al zar l'interessava l'absolutisme on els nobles, nodrits de cultura europea, d'idealisme germànic i filosofia il·lustrada, com era el poeta Pushkin que, tot i tenint riquesa i educació per mantenir una existència privilegiada, havia de respectar les consignes estatals.

Alexandre I, va erigir-se com a dret diví dels reis creant una aliança entre tron i altar, mantenint al poble amb la rigidesa de la submissió.

Al morir aquest, els liberals russos, creuen arribat el moment d'una monarquia constitucional per obtenir una aspiració democràtica. Mort el zar, sense hereus, els lliberals votaren en favor del germà, el Gran Duc Constantí, sense saber que havia renunciat al tron en favor del tercer germà, el Gran Duc Nicolau I, i aquest, no oblidà mai el perill que aquesta aristocràcia liberal-intel·lectual, havia suposat per l'autocràcia.

I fou en aquest regnat que es desenvolupà la maduresa de Pushkin, en la repressió més dura, afegint les enormes distàncies i lògica desconexió entre elles, la misèria i una inexistent infraestructura, la omnipresent censura, la impunitat de la policia secreta i la restricció de viatjar a l'exterior, convertint Rússia en un país tancat.

L'obra de Pushkin fou creada en aquest ambient censurat i en les condicions més adverses. Se'l descriu com un home atractiu amb una desbordant sensualitat (heretada) gran aficionat al joc i a la disbauxa, molt pròdig a tenir aventures amoroses, fora del matrimoni, no es d'estranyar que la seva mort succeís arran d'un duel sostingut per defensar l'honor de la seva dona Amàlia Rynich.

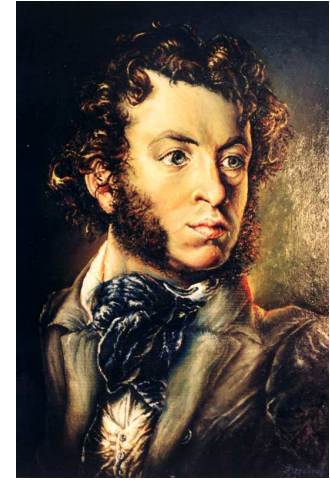
Deixà rere seu una extensa obra. Destacarem d'aquest recull triat traduït al castellà per Eduardo Alonso Luengo: Renacimiento (pg. 45), El demònio (pg.65), Bajo el cielo azul de su tierra nativa (pg.91), Arión (99), El Caucaso (pg.135), El monastèrio en el Kazbek (pg.137), Los gitanos (pg.185),

- Eugeni Oneguín, El cavaller de bronze. Extrets de l'Antologia russa a cura d'Elena Vidal i Miquel Desclot, en català

En molts dels seus poemes mostra l'eterna alegria de viure i, poemes d'amor mai escrits. El poema per a A.P. Kern n'és un bon exemple.

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Antologia poètica de Alexandre Pushkin

Dilluns dia 21 de setembre
a 2/4 de 7 de la tarda

Jo us he estimat: potser l'amor, encara no s'ha extingit del tot en el meu cor. Però que això mai més ja no us contorbi: que amb res no vull donar-vos desconhort.

Us he estimat, silent, sense esperança, sofrint el mal del tímid i el gelós; us he estimat tan tendrament i franca com vulgui Déu que algú us estimi mai.

Alexandr Pushkin

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Alexandre Pushkin o Aleksandr Serguéievitx Puixkin (1799-1837)

Poeta rus, el més reconegut a Rússia de la seva època, visqué en una etapa convulsa durant el regnat de tres zars: Pau I, Alexandre I, i Nicolau I.

Fou un moment cabdal en la història de la cultura russa anomenada "edat d'or", barreja d'adaptacions de models occidentals, la seva influència, afegint el neoclassicisme i el conjunt de tot, genera una nova visió cultural però només a disposició de l'aristocràcia, l'única classe cultivada a Rússia i aquesta, al principi del segle XIX no es conforma en aquests models i cerca una manera d'expressar el pensament de l'individu, clarament preromàntic tot i ser conscient de la pobresa autòctona davant la riquesa de tradicions grecollatines i alemanyes d'occident.

Pushkin gaudí d'un bon moment quan Alexandre I, va reformar i millorar les universitats en benefici de tota la seva generació i accedí al món de les idees sociopolítiques i a la pura literatura, cosa impensable mig segle enrere.

Passada la invasió francesa, la seva desastrosa retirada i l'entrada d'Alexandre I a París, donarà per acabada aquella etapa liberal, però s'obtindrà l'accés de Rússia al concert europeu.

La seva generació descobrí valors morals i estètics que fins aleshores eren rebutjats però, temien perdre prestigi i privilegis; ja que al zar l'interessava l'absolutisme on els nobles, nodrits de cultura europea, d'idealisme germànic i filosofia il·lustrada, com era el poeta Pushkin que, tot i tenint riquesa i educació per mantenir una existència privilegiada, havia de respectar les consignes estatals.

Alexandre I, va erigir-se com a dret diví dels reis creant una aliança entre tron i altar, mantenint al poble amb la rigidesa de la submissió.

Al morir aquest, els liberals russos, creuen arribat el moment d'una monarquia constitucional per obtenir una aspiració democràtica. Mort el zar, sense hereus, els liberals votaren en favor del germà, el Gran Duc Constantí, sense saber que havia renunciat al tron en favor del tercer germà, el Gran Duc Nicolau I, i aquest, no oblidà mai el perill que aquesta aristocràcia liberal-intel·lectual, havia suposat per l'autocràcia.

I fou en aquest regnat que es desenvolupà la maduresa de Pushkin, en la repressió més dura, afegint les enormes distàncies i lògica desconexió entre elles, la misèria i una inexistent infraestructura, la omnipresent censura, la impunitat de la policia secreta i la restricció de viatjar a l'exterior, convertint Rússia en un país tancat.

L'obra de Pushkin fou creada en aquest ambient censurat i en les condicions més adverses. Se'l descriu com un home atractiu amb una desbordant sensualitat (heretada) gran aficionat al joc i a la disbauxa, molt pròdig a tenir aventures amoroses, fora del matrimoni, no es d'estranyar que la seva mort succeís arran d'un duel sostingut per defensar l'honor de la seva dona Amàlia Rynich.

Deixà rere seu una extensa obra. Destacarem d'aquest recull triat traduït al castellà per Eduardo Alonso Luengo: Renacimiento (pg. 45), El demònio (pg.65), Bajo el cielo azul de su tierra nativa (pg.91), Arión (99), El Caucaso (pg.135), El monastèrio en el Kazbek (pg.137), Los gitanos (pg.185),

- Eugeni Oneguín, El cavaller de bronze. Extrets de l'Antologia russa a cura d'Elena Vidal i Miquel Desclot, en català

En molts dels seus poemes mostra l'eterna alegria de viure i, poemes d'amor mai escrits. El poema per a A.P. Kern n'és un bon exemple.

Club de lectura de poesia

BIBLIOTECA CENTRAL XAVIER AMORÓS

Antologia poètica de Alexandre Pushkin

Dilluns dia 21 de setembre
a 2/4 de 7 de la tarda

Jo us he estimat: potser l'amor, encara
no s'ha extingit del tot en el meu cor.
Però que això mai més ja no us contorbi:
que amb res no vull donar-vos desconhort.
Us he estimat, silent, sense esperança,
sofrint el mal del tímid i el gelós;
us he estimat tan tendrament i franca
com vulgui Déu que algú us estimi mai.

Alexandr Pushkin

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS